

[Sandau.]

interesse, der har været lagt for dagen fra rederiernes side, ville det have været en langt bedre løsning. Jeg mener, at rederierne ville være i stand til at drive skibet billigere og sandsynligvis også bedre, foruden at det principielt var rigtigst. Af to onder vælger man jo det mindste: stats-tilskud til rederne i stedet for redertilskud til staten. Det ville have den uomtvistelige fordel, at man så vidste, hvor man var.

Jeg forstår dog, at der er stemning for, at staten skal beholde skoleskibet, og dersom den af mig skitserede mulighed ikke er til stede, vil også mit parti medvirke til lovforslagets fremme.

Lynnerup-Nielsen: Lovforslaget tager sigte på at fremskaffe de nødvendige midler til skoleskibet „Danmark“s fortsatte anvendelse som skoleskib. Jeg forstår, at der både er tale om udgifter til nødvendig ombygning af skibet og til selve driften. Man kan ikke sige andet, end at der ved de forhandlinger, som er ført mellem den højtærede handelsminister og Dansk Dampskibsrederiforening, er nået frem til en betydelig forhøjelse af de afgifter, der hidtil har været gældende. Alligevel vil staten nok komme til at udrede et beløb, men det er ikke oplyst i bemærkningerne til lovforslaget, ej heller i den højtærede handelsministers fremsættelse, hvor stort et beløb fra statens side der menes at ville medgå til at fortsætte driften af skoleskibet „Danmark“. Det er jo, som allerede nævnt, ikke længere obligatorisk, at sømændene skal have gennemgået uddannelse på skoleskib for at blive navigatører; den bestemmelse er nu udgået af loven. Lovforslaget har ikke det indhold, som jeg kunne ønske. Jeg indrømmer, at rederne får en klækkelig afgiftsforhøjelse, men det ville vel være naturligt, om man havde taget så meget, at rederne selv var kommet til at køre med skoleskibet. Jeg synes også godt, man kunne have forhandlet med mandskabsorganisationerne; det er jo dem, der må lægge mandskab til.

Der er her udtalt ønske om en kort udvalgsbehandling. Jeg vil derfor først ved anden behandling meddele mit partis stilling til lovforslaget.

Handelsministeren (Philip): Efter den omtale, dette lovforslag nu har fået, føler jeg, at jeg kan indskrænke mig til at bringe en tak for den gode modtagelse. Kun føler jeg trang til over for det ærede medlem hr. Baagø at gøre opmærksom på, at skoleskibet ikke kan erstatte og tjene det samme formål som det planlagte instrumentskib, således at man ikke må regne med, at man nu har løst spørgsmålet om instrumentskibet.

Bortset herfra vil jeg som sagt indskrænke mig til at bringe en tak.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Peter Nielsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om valutaforhold m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1055, fremsættelsen i tidenden sp. 436).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Chr. Christiansen: Det foreliggende lovforslag drejer sig om en forlængelse af en gammel lovgivning, som dog sidste år undergik en gennemgribende revision, så den kom til at svare til de ændrede forhold i tiden og til de økonomiske krav, der må stilles til en sådan lov. Vi gav da også loven en anden titel, så at den nu hedder lov om valutaforhold m. v.

Den højtærede handelsminister foreslår nu uændret forlængelse af valutaloventil udgangen af 1959. Loven er udformet som en rammelov for administrationen af de økonomiske og valutariske foranstaltninger, der er påkrævet af hensyn til danske erhvervs økonomi. Gennem lovens bestemmelser går en afviklende linje over for re-